

(Διαιροῦνται εἰς ἑννέα τάξεις, ἀναλόγως τῆς εὐπορίας, χωρὶς ὅμως νὰ ὀρίζωνται τὰ κριτήρια τῆς διακρίσεως εἰς τάξεις. Ἡ προῖξ τῆς α' τάξεως ὀρίζεται εἰς ἕξ πουγγεῖα, τῆς β' εἰς 4, τῆς γ' εἰς 2, τῆς δ' εἰς 1, τῆς ε' εἰς 300 γρόσια, τῆς ς' εἰς 200, τῆς ζ' εἰς 150, τῆς η' εἰς 100 καὶ τῆς θ' εἰς 50 γρόσια. Ταῦτα διὰ τὴν Κπ. Διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις «κατὰ δύναμιν τῶν ἐνοικούντων». Ἐν δὲ Βουλγαρίᾳ, Ἀραβίᾳ κλπ., ὅπου δὲν ὑφίσταται ὁ θεσμὸς τῆς προικῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως ὁ νυμφίος δίδει εἰς τοὺς γονεῖς τῆς κόρης θρεπτήρια καὶ τροφεῖα, «τοῦτο τὸ ἔθος ἀκωλύτως ἐπικρατεῖται, ὥς πολλῶν ἐπαίνων τὸ ἔργον ἄξιον». Ἐν 182, σ. 410, παρατηρεῖται: «Νικόλαος ὁ Σουτζος, σὺν τῷ Κυζίκου καὶ τῷ Προύσης Μελετίῳ ἀπαρέσκονται καὶ ἤρξαντο λαλεῖν τοῖς προύχοσι τὸ ὅτι δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι οἱ ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὸν πατριάρχην καὶ διαφημίζειν ταῦτα πολλοῖς». Ὁ δὲ πΚ. Γρηγόριος Ε', ἐν τῇ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1798 ἀποφάσει του (ἐν 64, Α' σ. 305–310) παρατηρεῖ: «καὶ τοῦ ἀειμνήστου καὶ σοφοῦ ἐκείνου τὰ τοσαῦτα βουλευματα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ τηλικούτοι ἐπιπονώτατοι ἀγῶνες, πάντῃ μάταιοι καὶ ἀνωφελεῖς ἀνεφάνησαν»).

409

1767. Ὁ ἱερομ. Θεόκλητος, τῆς Σκήτης Καυσοκαλυβίων, συνέταξε Νομοκάνονα «κατὰ στοιχεῖον», ἐξ ἀποσπασμάτων κυρίως τῆς Ἑξαβίβλου καὶ τοῦ Βλαστάρως.

Ἀνέκδοτος, ἐν χφφ. 291 (φ. 1–297β), ἔτους 1773 Μ. Ἰβήρων, Η 113 (σ. 1–367), ἔτους 1832 Μ.Μ. Λαύρας (ἸΑθω), 2, ἔτους 1774 Μ. Ξενοφώντος, 259 (σ. 465–870), ἔτους 1770 Μ. Ἐσφιγμένου, 147 (σ. 1–330), ἔτους 1772 καὶ 269, ἔτους 1775, Μ. Παντελεήμονος. Πρβλ. ἐν 464, σ. XIV, καὶ ἐν 373, σ. 566–570 καὶ 581–584, ὅπου μικρὸν ἀπόσπασμα, μετὰ σχολίων.

410

1767. Γράμμα τῶν Πατμίων πρὸς πΚ. Σαμουήλ, σχετικῶς πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν προικῶν, (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 408) ἐν 142, σ. 168–170.

«... ἀγκαλὰ καὶ ἡμεῖς οὔτε ἔχομεν, οὔτε δίδομεν τραχώματα εἰς τοὺς γαμβρούς, ἀλλὰ μόνον τὴν ἀπ' ἀρχὴν προῖκα τῆς μητρος, ἣν ἔχει ἐκ προγόνων, ταύτην, κατὰ διαδοχὴν, καὶ ἡ νύμφη ὡς δωρεὰν λαμβάνει καὶ ὁ γαμβρὸς εὐχαριστεῖται. Καὶ οὕτω γίνονται οἱ γάμοι παρ' ἡμῖν. Ὡστε πολλοὶ ἡμῶν οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ τ ρ α χ ῶ μ α τ ο ς καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἴσασιν...»

411

1768. Συνοδ. Γράμμα ἐπισκόπου Σιατίστης–Κοζάνης, περὶ τοῦ ἑορτολογίου τῶν ρουφετίων τῆς πόλεως Κ ο ζ ά ν η ς, ἐν 166, σ. 21 ὑποσ. 2.

412

1769. Κανονισμὸς ἀπὸ 15 Ἰουνίου, ἐξ 23 ἄρθρων, περὶ ἐκλογῆς καὶ λειτουργήματος τῶν συμβολαιογράφων Κ ε ρ κ ύ ρ α ς,